

Галина Петросаняк

КОМПРЕСІЯ

Дискурсус
Брустури – 2025

УДК 821.112.2(436)

Р 49

Галина Петросаняк.

Компресія [Текст] : поезія / Галина Петросаняк. – Брустури : Дискурсус, 2025. – 88 с.

ISBN 978-617-8326-79-1

Ці вірші народжувалися з рефлексій і вражень останніх п'яти років.

Радість знайомства з новими людьми й місцевостями, глибше пізнання граней буття і магії світу природи затьмарює катастрофа війни в Україні й те, як мляво й відсторонено реагує світ людей на спробу нас знищити...

Написані під час війни вірші позначені гіркотою: вони про відносність цінностей, що видавалися за абсолютні, про межі емпатії й солідарности, про розчарування й біль. Ці вірші про час, «коли усі поняття і феномени світу поміщаються у кількох словах» .

Усі права застережено

© Галина Петросаняк, текст, 2025

© Дискурсус, видання, 2025

* * *

Осінь диктаторська й тоталітарна:
хочеш не хочеш — вона не питає,
стисне в обіймах немилосердно,
 кине в минуле — й ти вже за краєм.

«Тут і тепер» неможливе. Ти через
кладку не йшла, а уже за Потоком...
Сливи дозріли, гіркий, ніби верес,
дим у саду, і дитина — три роки —

дивиться з ґанку на стрічку дороги,
мряку, що схилом повзе, мов потвора.
Дивно дитині: холод вологий,
а тінь її довша і тонша, ніж вчора.

2021

* * *

Коштовна вервиця твоїх причасть
до світла квітів, трав і листу мови...
Спіткнутися над прірвою не дасть
хрещатий тирлич, орхіс пурпуровий.

Затятість й неприборканість юнацька
нас зводять іноді на темну путь.
І добре, як у мороці зненацька
лампадки горицвіту спалахнуть.

Якщо тебе заманять в пастку хитру,
якщо забракне дружньої руки —
і тіло, й душу із крутого вихру
врятує ангел лілії стрімкий.

У час, коли кохання ефемерне
і щастя не сягнеш, хоч як пливи,
до берегів життя тебе поверне
злотиста хвиля ковили.

2021

Шафрановий вогонь

Сказати хочуть щось навперебій:
не знаєш, чи душа говорить, а чи тіло.
Шафрановий вогонь в посудині скляній,
а хто несе — не зовсім зрозуміло.

Отак і йдеш: то шлях, то манівці.
І здогад забринить налякано, несміло:
життя — тремтливе світельце в руці,
а у чийй — не зовсім зрозуміло.

Обрив попереду, безодні край.
Кричиш комусь крізь вітер знавісніло:
«Тремтливий вогнику, не гасни, зачекай...».
А вже кому — не зовсім зрозуміло.

Та ось настане час, і трісне вмить
крихка посудина, де світло струменіло.
Шафрановий вогонь проллється й відлетить...
Але куди — не зовсім зрозуміло.

Сумнів

Усі знають цього типа,
він часто поміж нас з'являється.

Але знайомство з ним
у пристойнім товаристві
заведено замовчувати.

На вигляд він невиразний,
говорить тихо,
невпевнено.

Мабуть,
загальна неприязнь
гнітить його,
бо іноді
він поводить ся
геть не властиво собі:
хапає тебе в обійми,
немов якийсь мачо,
або ж ніжно бере за руку,
мов малу дитину.

У такі миті
відчуваєш,
що все це силувано,
навіть жалюгідно.
І все ж думаєш:
як добре,
що він є.

2020

Брехня

Хай би що
там казали
про її ноги,
на вигляд вона
чарівна.

Хіба що рум'ян
іноді
ледь забагато
кладе на щоки.

Та це помічають
далеко не всі,
а ті, хто помічає,
легко пробачають їй
цей маленький несмак.

Адже без неї
кепсько було б
кожному.

Але тому,
кого побачать
з нею під руки,
буде непереливки.

2020

Гідність і Гординя

Їх часто плутають,
хоч сестра
значно молодша.

У них і справді
чимало спільного,
та лиш на перший погляд.

Мало хто знає,
що вони —
від різних батьків.

І лише особливо пильні
помічають:
краса молодшої —
її звати Супербія,
і вона ретельно
доглядає за своїм тілом —
швидко в'яне.

А старша,
без кремів і пластики,
завжди однакова:
здається, час
не торкає її.

Кажуть,
це в неї
від
Батька.

2020

Віра

Вихудла,
мов хортиця,
кумедна
у своїй незвичності,
і навпаки.

Дехто поважає:
мовляв,
позашлюбна донька
правди,
дехто ненавидить:
мовляв,
коханка обману.

Назавжди
її не приручити,
а пошлюбити й поготів.

Кохається з обома:
то з фактом,
то з обманом.

Покидає тебе
знанацька
(особливо коли нічого
не віщує біди).

Хочеш:
знову біжи услід,
хочеш:
давай собі раду
без неї.

2020